



**ZEVENDE INTERNATIONALE**

**SABEEL CONFERENTIE**

**NAZARETH EN JERUZALEM, 12-19 NOVEMBER 2008**

**"DE NAKBA: HERINNERING, WERKELIJKHEID EN VERDER"**

Wij zijn meer dan 200 Christenen van vijf continenten die bijeen zijn gekomen om de tragische gebeurtenissen te gedenken die 60 jaar geleden hebben plaatsgevonden in de levens van het volk van Palestina. Gekomen om te luisteren naar en onze solidariteit en steun te geven aan de Palestijnse gemeenschap zowel in Palestina als in Israël, hebben wij ook broeders en zusters in de Moslim- en de Joodse wereld gehoord, die ook getuigenis hebben afgelegd van de onrechtvaardigheden die de Palestijnse bevolking van dit land treffen. Zij hebben meer dan 531 ontvolkte en verwoeste dorpen gezien en het veroorzaken van 750.000 vluchtelingen aan wie het sinds 1948 niet is toegestaan terug te keren naar hun huizen.

Wij beseffen de ironie in de samenloop van omstandigheden dat het dit jaar ook het 60-jarig bestaan is van de universele verklaring van de rechten van de mens. Het tot stand brengen van vrede met gerechtigheid vereist dat de volledige waarheid over de gebeurtenissen in 1948 wordt verteld en de daarop volgende verplaatsing van honderdduizenden Palestijnse burgers in 1967, een proces dat doorgaat tot op vandaag. Nog steeds worden de mensenrechten van het Palestijnse volk vermorzeld onder een militaire bezetting die zowel de onderdrukten als de onderdrukkers ontmenselijkt. Wij delen de overtuiging dat alleen een erkenning van de volledige waarheid achter en in de huidige situatie van onderdrukking zal leiden tot werkelijke vrijheid voor alle partijen in het conflict. Waarheid is onmisbaar voor het stichten van vrede. Wij erkennen de waarheid dat ons zwijgen over de toestand van het Palestijnse volk gelijk is aan medeplichtigheid aan deze voortgaande tragedie. De status quo is een misdaad tegen de menselijkheid. Als Christenen kunnen wij niet langer zwijgen. De situatie verslechtert elke dag. Het zogenaamde vredesproces is meer een consistent en hardnekkig proces van dood en vernietiging, fysiek en geestelijk. De Nakba - de ramp - die is opgelegd en nog steeds wordt opgelegd aan het volk van Palestina - gaat onverminderd en ongebreideld door. De waarheid ervan wordt verzwegen of ontkend, zowel in onze kerken als in onze media. Daarin moet verandering komen als wij Jezus' oproep om vreedstichters te zijn serieus nemen.

Wij zijn bemoedigd door de duizenden Palestijnen en Israëli's die methoden van geweldloos verzet hebben gebruikt in hun zoeken om een eind te maken aan het huidige conflict. Wij onderschrijven de praktijk van geweldloosheid als het meest haalbare middel om vrede te bereiken in deze situatie waarin de balans van militaire macht zo overweldigend eenzijdig is en waar het vertrouwen op geweld de zaken alleen maar erger blijft maken. Wij zijn bezorgd over het gebruiken van de Bijbel als een instrument voor kolonialisme en exploitatie door hen die het conflict alleen maar zouden willen vergroten. Wij verwerpen het exclusivisme dat wordt voorondersteld in zo'n interpreterende benadering van de Bijbelse waarheid. Wij zoeken naar verzoening van alle volken heel de

wereld rond en roepen daarom onze broeders en zusters in de wereldwijde kerk op de dienst van de verzoening te belijden en uit te dragen.

Wij zijn geraakt door de gezichten van kinderen, waar wij ook kwamen. Wij zijn ons gaan realiseren dat een hele generatie kinderen ernstig beschadigd raakt omdat zij geen toegang heeft tot de voeding die nodig is voor een normale groei en ontwikkeling, en zo geestelijke en sociale vervreemding, geweld en een tekort aan kansen moet verdragen die niemand van ons nog geen dag zou tolereren in onze eigen gemeenschap. Wij herinneren ons de oproep van de Nobelprijswinnaars om de eerste tien jaar van deze nieuwe eeuw te wijden aan geweldloosheid. Wij horen opnieuw de roep van Jezus 'Laat de kinderen bij me komen' om hen in het centrum te zetten van het beeld van marginalisatie, om zo de internationale gemeenschap te confronteren met hun kwetsbaarheid en hun behoefte aan bescherming. Daarom roepen wij al onze kerken en regeringen op:

- om met nieuwe energie te werken aan het beëindigen van deze zich eindeloos uitbreidende bezetting;
- om aan te dringen op een volledig nakomen van alle resoluties van de Verenigde Naties en alle eisen van mensenrechten volgens internationaal recht die betrekking hebben op Israël's terugtrekking uit de bezette Palestijnse gebieden en het recht op terugkeer van Palestijnse vluchtelingen;
- om aan te dringen op een grotere bewegingsvrijheid en meer humane omstandigheden in de bezette gebieden;
- om erop aan te dringen dat Israël gelijke rechten toekent aan al zijn burgers, zowel aan Joden als aan Palestijnen;
- om zich te ontdoen van investeringen die de bezetting mogelijk maken;
- om erop aan te dringen dat Israël zijn huidige belegering en de collectieve straffen opheft die een vrij verkeer van mensen, goederen en humanitaire hulp in en uit Gaza belemmeren; en tenslotte
- om het werk van Sabeel te steunen in zijn pogingen om bruggen van geweldloosheid te bouwen tussen mensen van alle monotheïstische religies die in de regio voorkomen.

Wij hebben de roep om urgentie gehoord van onze medechristenen in dit heilige land. Als in de dagen van Jezus gaat Bethlehem vandaag gebukt onder militaire bezetting, omgeven door een gevangenis muur. Onze gedachtenis van de geboorte van het Kind van Bethlehem 2000 jaar geleden contrasteert en wordt getart door de realiteit van de kinderen, de ouders en de grootouders van Bethlehem vandaag. Mogen onze zielen elkaar in de straten van Bethlehem ontmoeten als volgelingen van dat heilige kind, wanneer wij instemmen met gebeden en daden voor licht en leven! Laten wij creatief proberen de status quo te verstoren met activiteiten die voortkomen uit de Geest van moed, liefde en waarheid.